

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 15878-11-24 בן גביר נ' רשת מדיה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופט עודד שחם

איתמר בן גביר

מבקשים

על ידי א' קורב, עו"ד; א' בנמלך, עו"ד; ד' קורב, עו"ד

נגד

1. רשת מדיה בע"מ
2. רביב דרוקר

משיבים

על ידי ד' קול, עו"ד; ב' גליקמן, עו"ד; י' פפרמן, עו"ד

3. יהושוע (ג'וש) בריינר
4. הוצאת עיתון הארץ בע"מ

על ידי ת' גליק, עו"ד, ונ' צוריאל, עו"ד

החלטה

1

2

בפניי בקשה דחופה לסעד זמני.

3

1. עניינה של הבקשה בצווי מניעה אשר יאסרו על המשיבים לפרסם התכתבויות, סרטונים,

4

הקלטות, תמונות מסך וכל חומר גולמי (להלן – החומר הגולמי) מתוך קבוצת הווטסאפ

5

"אסטרטגיה" (להלן – הקבוצה) או מתוך כל קבוצת ווטסאפ אחרת בה משתתף המבקש; להעביר

6

את החומר הגולמי לצד שלישי; לפרסם כל פרט מידע בנוגע לעניינים פרטיים מכל סוג המצוי

7

בידי המשיבים, הן ביחס למבקש והן ביחס לכל צד שלישי.

8

2. המבקש הוא השר לביטחון לאומי. המשיבים 1–2 הם רשת מדיה בע"מ ומר רביב דרוקר.

9

המשיבים 1–2 מתעתדים לפרסם הערב (10.11.24) בשעה 22:00 תחקיר בענייניו של המבקש.

10

בקדימון שפורסם נאמר כי לידי מערכת תוכנית "המקור" הגיעו אלפי התכתבויות, הודעות

11

וסרטונים של המבקש.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 15878-11-24 בן גביר נ' רשת מדיה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

3. בבקשה שבפניי נטען כי למבקש יש יסוד להאמין כי אותם התכתבויות, סרטונים והודעות נלקחו שלא כדין ותוך הפרת פרטיות מתוך הקבוצה או מקבוצות אחרות בהן הוא שותף. על פי הנטען, מדובר בקבוצה דיסקרטית ומקצועית בה חברים יועצים פוליטיים ונושאי משרות אמון בלשכתו ובסביבתו הפוליטית הקרובה; השיח בקבוצה הוא שיח פתוח המאפיין שיח פנימי בלשכות בכירים; הקבוצה וההתכתבויות הן חלק מהתנהלות פוליטית ואישית של המבקש וחשיפתן תוביל לחשיפתה המוחלטת של התנהלותו המקצועית והפוליטית; בקבוצה כלולות גם התכתבויות הנוגעות לצדדים שלישיים העשויים להיפגע; חשיפת החומר הגולמי אינה חוקית, תחתור תחת עקרונות יסוד בניהול מדינה חופשית ודמוקרטית ותפגע קשות בעבודה הפוליטית והציבורית ובמבקש עצמו, ללא צידוק שבדין.
4. בשלב מאוחר יותר צורפו, בהסכמתם, מר יהושע (ג'וש) בריינר והוצאת עיתון הארץ בע"מ כמשיבים 3-4 בהליך. על פי בקשה שהגישו משיבים אלה, בכוונתם לפרסם בעיתון "הארץ" מידע הקשור בנושא הבקשה לצו זמני. תמליל של תחקיר "המקור" וטיוטת הכתבה ב"הארץ" הוגשו לעיוני.
5. זכות לכאורה. המבקש טוען לשתי עלילות תביעה, המעוגנות בסעיפים 2(5) ו- 2(9) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן – חוק הגנת הפרטיות). טענות אלה אינן נקיות מספקות. עניינו של סעיף 2(5) ב"הענתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב". אחד מיסודות העילה הוא העדר רשות של הנמען או הכותב של הכתב (ובכלל זה מסר אלקטרוני). דא עקא, מתצהיר של המשיב 2 עולה, כי כלל ההתכתבויות הסרטונים וההודעות הקוליות מושא הבקשה נמסרו על ידי נמען אחר או יותר מחברי הקבוצה (סעיף 5 לתצהיר). מכך עולה לכאורה, כי היסוד האמור אינו מתקיים במקרה זה.
6. לא נעלם מעיניי, כי בתצהיר המבקש נכתב כי כל חברי הקבוצה (למעט אחד, עמו לא ניתן ליצור קשר) הכחישו כי מי מהם מסרו את החומרים לידי המשיבים (פסקה 15). באין יכולת לקבוע, בשלב זה, דבר מה אודות מהימנות ההכחשות האמורות, ובאין תצהירים של חברי הקבוצה בפניי, אין בכך כדי לשמוט את הבסיס מתחת האמור בתצהירו של המשיב 2.
7. בטיעוני המבקש עלתה גם הטענה, כי הואיל והמבקש נמצא במוקד קבוצת הווטסאפ הנדונה, נדרשה הסכמתו למסירת החומרים, שכן יש לראות בו "נמען", כלשון החוק. נטען גם, כי אף אחד מחברי הקבוצה לא היה יכול לתת הסכמה לפרסום חומר גולמי שנכתב על ידי חברים אחרים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 15878-11-24 בן גביר נ' רשת מדיה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ברם, לשון החוק מאפשרת להסתפק בהסכמתו של אחד מן הצדדים להתכתבות, בין אם הוא
2 הנמען, בין אם הוא מי מן הכותבים. במצב דברים זה, ובאין אסמכתא משפטית העשויה לבסס
3 את טיעוני המבקש בנקודה זו, אין להם, בשלב מקדמי זה, משקל מכריע.
- 4 8. אשר לעילת התביעה המבוססת על סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות. עניינו של סעיף זה
5 ב"שימוש בדיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה".
6 במוקד ההוראה מצויים "עניניו הפרטיים של אדם". מעיון בתמליל של הפרסום המיועד של
7 המשיבים 1–2, כמו גם של המשיבים 3–4, עולה כי השימוש בהתכתבויות, הסרטונים וההודעות
8 הקוליות אינו נוגע לעניינים פרטיים, כי אם להתנהלות מקצועית, הנוגעת למילוי תפקידו של
9 המבקש. אכן, בפסק דינו של בית המשפט העליון ברע"פ 2783/19 קרא נ' מדינת ישראל
10 (2.2.2020), נפסק כי פרסום של תמלילי שיחות הכוללים התייעצויות פנימיות של מי שהיה
11 הרמטכ"ל, עלול לפגוע פגיעה חמורה בפרטיות (פסקה 21 לפסק הדין). ברם, פסק הדין האמור
12 לא סב על סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות. במצב זה, קיים ספק לא מבוטל אם ניתן להחיל את
13 פסק הדין במישרין במקרה הנוכחי. יוצא, כי גם לעניין זה קיים, לכל הפחות, ספק.
- 14 9. טענת הגנה. בע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840 (1989) נדרש בית המשפט
15 העליון לשיקול הדעת השיפוטי במתן צווי מניעה המונעים מראש פרסום, במסגרת תביעה לפי
16 חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה–1965. נקודת המוצא לדיון הייתה כי יש לתת משקל מיוחד
17 לחופש הביטוי, במיוחד כאשר מדובר ב"חופש הביטוי לענייני הציבור ולגופים ולאנשים
18 הנושאים משרות ציבוריות, או שהם בתפקידים שלציבור עניין בהם" (בפסקה 25 לפסק הדין).
19 נפסק כהלכה, כי "אין להגביל את חופש הביטוי בדרך של ציווי לשעה, ובלבד שהנתבע מעלה
20 טענה, שאינה טענת סרק, כי בידו להגן על הפירסום" (בפסקה 28). דברים אלה מהווים הלכה עד
21 לעצם היום הזה.
- 22 10. כאמור לעיל, עילת התביעה של המבקש לא נעוצה בחוק איסור לשון הרע, כי אם בחוק הגנת
23 הפרטיות. ברם, לא שוכנעתי כי הדבר מצדיק שלא להחיל את הלכת אבנרי על המקרה הנוכחי.
24 עוצמת הזכות לחופש ביטוי ולחופש עיתונות זהה בשני המקרים. אשר לזכות העומדת מולה, הרי
25 שההגנה הניתנת בחוק לזכות לפרטיות דומה לזו הניתנת לזכות לשם הטוב. לצד הגדרת העילה
26 בכל אחד מן החוקים האמורים, מנויות בשני החוקים הגנות דומות (ראו סעיף 14 ואילך לחוק
27 איסור לשון הרע, לעומת סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות), המשקפות איזונים ערכיים דומים. זו אף

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 15878-11-24 בן גביר נ' רשת מדיה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 זו, בפסיקת בית המשפט העליון נפסק בהקשר זה, כי "פעמים רבות הפגיעה בפרטיות כרוכה
2 בעבותות בפגיעה בשם הטוב ובזכות לכבוד עד כי יקשה להפרידן זו מזו" (עע"מ 9341/05
3 התנועה לחופש המידע נ' רשות החברות הממשלתיות (19.5.2009), בפסקה 44 לפסק דינה של
4 כב' השופטת ע' ארבל).

5 11. אשר לטענת המבקש, כי מקום בו נעשה פרסום הפוגע בפרטיות, הפגיעה אינה ניתנת לתיקון,
6 הרי שאין להפריז במשקלו של שיקול זה, שכן אף הפגיעה בשם הטוב היא, לא אחת, בלתי ניתנת
7 לתיקון מלא, ובמיוחד שעה שמדובר באישי ציבור (ראו רע"א 6557/20 ערוך 10 החדש בע"מ נ'
8 שרת התרבות והספורט - ח"כ מירי רגב (13.3.2024), בפסקה 54 לפסק הדין; בג"ץ 7805/00
9 אלוני נ' מבקרת עיריית ירושלים, פ"ד נז(4) 577 (2003), בפסקה 21 לפסק הדין; ע"א 1726/21
10 בכרי נ' מגנאגי (23.11.2022), בפסקה 15 לחוות דעתו של כב' השופט א' שטיין; בש"פ
11 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658 (2004), בפסקה 15 להחלטה).

12 12. למען שלמות התמונה אוסיף, כי עיינתי בפסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 8954/11
13 פלוני נ' פלונית, פ"ד סו(3) 691 (2014), אליו הפנה המבקש בטיעונו. אין בפסק הדין האמור
14 התייחסות להלכת אבנרי הנ"ל, אף לא דיון בשאלה של שיקול הדעת במתן ציווי זמני אשר מונע
15 מראש פרסום אודות איש ציבור. ממילא, אין בפסק הדין כדי להשליך על העניין שבפניי.

16 13. עיינתי בתמליל הכתבה שבדעת המשיבים 1–2 לשדר היום, ובטיוטת הכתבה שבדעת
17 המשיבים 3–4 לפרסם. לאחר עיון, עולה כי טענות ההגנה הלכאוריות המועלות, בדבר פרסום
18 שאינו כוזב אשר יש בו עניין לציבור (סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות) וקיומה של חובה
19 מקצועית לבצע את הפרסום (סעיף 18(2)(ב) לחוק), נושאות עימן עוצמה לכאורית ממשית. ודאי
20 שאין לומר בשלב זה, כי מדובר בטענות סרק. אוסיף, כי לא מצאתי כי מדובר בשימוש בחומרים
21 הכוללים עניינים פרטיים או רכילות.

22 14. המבקש ניסה למתוח הבחנה בין הממצאים שבכתבת המשיבים 1–2, לבין השימוש
23 בהתכתבויות, סרטונים והודעות קוליות שבכתבה. לשיטתו, ניתן לבצע את פרסום הממצאים,
24 בלא השימוש (העומד במרכז הבקשה שבפניי) בחומר הגולמי עליו מבוססים הממצאים. ברם, מן
25 העיון האמור עולה כי יש עניין לציבור גם בחומרים הגולמיים האמורים, להבדיל מן הממצאים.
26 עולה גם, כי הדברים שלובים, באופן שקשה, אם לא בלתי אפשרי, לניתוק. יוצא, כי אין בטיעון
27 זה כדי לסייע למבקש.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 15878-11-24 בן גביר נ' רשת מדיה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 15. טעם סיום אציין, כי הבקשה שבפניי אינה תחומה לפרסום מסוים, ומבקשת באופן גורף לאסור
2 על פרסומים הכוללים את החומרים מושא הבקשה. לא מצאתי מקום לציווי גורף כאמור, שעה
3 שהשאלה העיקרית, הנוגעת לקיומה של טענה שאינה טענת בדים בדבר הגנה על פי החוק,
4 מחייבת הידרשות לפרסום קונקרטי העומד על הפרק.

5 16. התוצאה. התוצאה של כל האמור היא, כי הבקשה לצו מניעה זמני נדחית. הצו הארעי שהוצא
6 בגדרי הבקשה מבוטל בזה. על מנת לאפשר למבקש לכלכל צעדיו, נקבע בזה כי תוקף הביטול
7 יהיה החל בשעה 15:30 היום. המבקש יישא בשכר טרחת עורך דין של המשיבים 1-2 (אשר
8 הגישו תגובה בכתב לבקשה) בסך של 15,000 ₪, ובשכר טרחת עורך דין של המשיבים 3-4 בסך
9 של 10,000 ₪. לסכומים אלה אין לצרף מע"מ. הם משקפים את היקף העבודה שנדרשה בהליך
10 זה ואת הקביעות לעיל. הם ישולמו עד ליום 15.12.24.

11 ניתנה היום, ט' חשוון תשפ"ה, 10 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.

12

עודד שחם, שופט

13

14

